

[Krag.]

teknisk eller betalingsmæssig Fare for de paagældende Selskaber.

Men vi lever jo i Samlingens Tid, ikke sandt, vi skal bøje os imod hinanden, og vor Villighed dertil har, ikke mindst i den senere Tid, Gang paa Gang staaet sin Prøve, selv om Belastningen har været betydelig, men jeg maa have Lov til i al Venlighed at sige til Finansministeren, at dette Samarbejde er dobbeltsidigt, og den samme Vilje til Imødekommen, som udvises fra Partiernes og som er udvist Gang paa Gang fra vor Side, maa vi have Lov til at forudsætte ogsaa bliver vist fra de højtærede Ministres Side, og jeg synes, at der hos visse af de højtærede Medlemmer af den siddende Samlingsregering er en svigtende Forstaaelse i saa Henseende. Jeg synes, at ved mange Lejligheder former Forhandlingerne, hvor Meningerne er delte om Enkeltheder i en Lovgivning, sig paa den Maade, at dette er nu besluttet i Regeringen, dette har været forelagt 9 Mands Raadet, og dermed er det tabu for de enkelte Partier og for Medlemmer inden for disse.

Dette har aldrig været Samlingens Mening, og det kan ogsaa føre til en Belastning af Samarbejdet, som det maaske i det lange Løb ikke kan bære. Derfor maa vi vise gensidig Forstaaelse over for hinanden, og jeg synes i mange Tilfælde en større Forstaaelse, end somme af den højtærede Regerings højtærede Medlemmer ved visse Lejligheder er tilbøjelige til at vise.

Det er ud fra de Grundbetragtninger, de Principper, som nu engang er vore, og som jeg her har tilladt mig at omtale, et pauvert Resultat, der er naaet gennem de Ændringsforslag, som her er fremsat, og som Ordføreren for Udvalget nu for et Øjeblik siden har gjort Rede for. Det, som jeg tillægger mest Betydning, er Ændringsforslaget Nr. 3, Forslaget om, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision i dennes ordentlige Samling i 1945—46, thi saa bliver der jo Lejlighed til at indvinde Erfaringer med Hensyn til, om den skematiske Ordning af denne Fordeling, som findes i det her foreliggende Lovforslag, virkelig i det praktiske Liv kan staa sin Prøve og ikke i mange Tilfælde vil give Anledning baade til Utilfredshed og til tvivlsom Retfærdighed over for de Personer, hvis økonomiske Interesser er saa stærkt knyttede til en Lovgivning som denne.

Vi har ogsaa inden for den Kreds, paa hvis Vegne jeg taler, og som har været repræsenteret i Udvalget, ment, at et Ægte-skab af saa kort Varighed som 5 Aar, selv

om den vedkommende faar tillagt Underholdsbidrag, er en for kort Periode til at sikre den vedkommende Andel i en Pension, som maaske vil falde om en Menneskealder eller halvanden frem i Tiden. Men heller ikke paa dette dog meget beskedne Ankepunkt har den højtærede Finansminister været at faa i Tale. Derved er der jo altsaa ikke noget at gøre.

Derfor har jeg fundet Anledning til at gøre de Bemærkninger, som jeg for et Øjeblik siden fremsatte; men vi har derfor ogsaa i Enighed i Udvalget tiltraadt Forslaget, og saa vil, som sagt, Erfaringen vise, om det giver Anledning til Tilfredshed hos det store Flertal af Personer, som her kommer i Betragtning, eller til det modsatte. Jeg frygter for, at det sidste vil blive Tilfældet, og saa kan vi maaske ved den Revision, som desværre ligger 5 Aar frem i Tiden, faa rettet derpaa. Men jeg gentager, at det er et uomgængeligt Vilkaar for det Samarbejde, som er i saa høj Grad fornødent i disse for Land og Folk saa vanskelige Tider, at man fra alle Sider, der skal samvirke, ogsaa er rede til at bøje sig mod hinanden og ikke uden videre hævder den Betragtning, at hvad vi har besluttet i den ene Forsamling og forelagt og maaske faaet Tilslutning til i den anden Forsamling, har Rigsdagen at tage, saaledes som det nu foreligger, uden at der behøver at vises noget som helst Hensyn til Ønsker, selv om de kommer fra flere Partier og fra talstærke Kredse. Thi vi skal ikke belaste dette Samvirke stærkere end fornødent og navnlig da ikke saa stærkt, at det ikke kan blive varigt.

Jeg skal hermed anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker Udvalget for dets Tilslutning til Lovforslaget med den lille Ændring, der er stillet vedrørende § 2. Det er jo saadan, at der inden for en Del af Udvalget har været Ønsker om enkelte Ændringer og navnlig en principiel Ændring vedrørende Delingen af Pensionen, saaledes at denne Deling skulde bero paa en Overøvrighedsafgørelse, efter at den paagældende Tjenestemand er afgaaet ved Døden. Da der nu er Enighed om at gennemføre Forslaget i den foreliggende Skikkelse, skal jeg ikke gaa dybere ind paa dette Spørgsmaal, men for mit eget Vedkommende kun sige dette, at jeg mener, at vægtige Grunde taler for, at denne Afgørelse i hvert Fald i det Omfang, som det nu er foreslaaet, sker samtidig med at Skilsmis-sen sættes i Værk, idet det er naturligt,